

נספח 1 – דוחות רשמיים של פרשת "ליברטי"

דוחות אמריקניים

ועדת החקירה של צי ארה"ב, 18 ביוני 1967

מסקנה: העדויות הזמינות מצביעות על כך שהתקיפה על ליברטי ב-8 ביוני היתה למעשה מקרה של טעות בזיהוי.

דוח CIA, 13 ביוני 1967

מסקנה: "למיטב שיפוטנו, גם כיום, התקיפה הישראלית לא נעשתה במזיד כלפי ארצות הברית והיתה טעות."

ראשי המטות המשולבים (דוח רוסי), 9-20 ביוני 1967

מסקנה: גנרל רוסי לא עסק במימצאים על התקיפות עצמן. הדוח ערך את כל תעבורת המסרים ואינו מכיל ראיות כלשהו שהתקיפה לא נעשתה בטעות.

דוח קליפורד, 18 ביולי 1967

מסקנה: המידע הזמין לא משקף שהפיקוד העליון הישראלי ביצע התקפה יזומה על אוניה [שידועה כ] אמריקנית.

ועדת הסנאט ליחסי חוץ, 12 ביוני, 14 ביולי, 26 ביולי 1967

מסקנה: "התקיפה לא היתה מכוונת."

ועדת הסנאט לכוחות המזוינים, 1 בפברואר 1968

מסקנה: קשה מאוד למפקד שאינו בשטח לדעת מה קרה.

ועדת בית הנבחרים להקצבות, אפריל ומאי 1967

מסקנה: "היכולות המבצעיות וההפעלה של מערכת התקשורת של משרד ההגנה פשוט אומללות, וניהול המערכת טעון שיפוץ כולל."

חקירת ועדת בית הנבחרים לכוחות המזוינים, 10 במאי 1971

מסקנה: "הצי נותר בימי הביניים בכל הקשור לתיקשורת שגרתית עם האוניות הפרושות שלו." [לא בפרק 12]

ועדה מיוחדת של הסנאט למודיעין, 1981/1979

מסקנה: אין ממש בטענות על תקיפה מכוונת. [לא בפרק 12]

הסוכנות לביטחון לאומי, 1981

מסקנה: ליברטי זוהתה בטעות כאוניה מצרית כתוצאה של "שיקולים מוטעים וטעויות מבישות."

ועדת בית הנבחרים לכוחות המזוינים 1991/1992

מסקנה: אין אישור כלשהו לתיאוריה של תקיפה מכוונת.

משרד החוץ של ארה"ב, 2004, "יחסי החוץ של ארצות הברית 1964-1968", כרך 19: "המשבר הערבי-ישראלי ומלחמת 1967".

אחרי חקירה נרחבת, הסיקו סוכנות הביון המרכזית והסוכנות לביטחון לאומי, כי "אין כמעט ספק" שהיחידות הישראליות התוקפות "כשלו בזיהוי ליברטי כאוניה של ארה"ב לפני התקיפה או במהלכה." וכי זיהו בטעות את האוניה כמצרית.

דוחות ישראליים

ועדת החקירה של רם רון, 16 ביוני 1967

מסקנה: ההתקפה על הספינה "לא נעשתה מתוך זדון או רשלנות פושעת, אלא מתוך טעות בתום לב."

חקירה מיקדמית של השופט החוקר סא"ל ישעיהו ירושלמי, 21 ביולי 1967

מסקנה: "אין כמות מספקת של הוכחות לכאורה המצדיקות מסירתו של מישהו לדין."

דיווח מחלקת ההיסטוריה של צה"ל, 1982

מסקנה: "הפגיעה באוניית-הביון האמריקנית נבעה מתוך טעות, שנגרמה בתום לב."

דוח חיל האוויר הישראלי, 2002

מסקנה: יש רק פריט מידע חדש אחד בדוח, שהינו חשיפת דיון "שהתקיים בלשכת מפקד חיל האוויר ב-24 ביוני 1968, שבו נכח גם מפקד חיל הים, ובמהלכו הוחלט על עדכון נוהלי שיתוף הפעולה הבין-זרועיים ופרסומם בגרסה אחידה, בחוברת שתופץ בשתי הזרועות," במטרה למנוע הישנות האסון. דפים 2, 3, 27 ו-31 צונזרו.